

MÜNEBBİHAT 7

Eûzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

Elhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemin...

Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

Cenab-ı Allah, bu mübarek Cuma hürmetine cümlemizi affettiği kullarından eylesin. Yaptığımız amelleri de dergâhında, kusurumuzla beraber kabul eylesin inşallah. Hayırlı ömürler geçirmek ve güzel akıbetler nasip etsin inşallah!

Şu çok hoşuma gitti: İbn Abbas bir soruya cevap vermişler de Hazret-i Ali Efendimiz de onu tekrar cevaplandırmış. Belki söylemişimdir ama tekrar etsem de olacak...

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا حِينَ سُئِلَ
مَا خَيْرُ الْأَيَّامِ وَمَا خَيْرُ الشُّهُورِ وَمَا خَيْرُ الْأَعْمَالِ
فَقَالَ خَيْرُ الْأَيَّامِ يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَخَيْرُ الشُّهُورِ شَهْرُ
رَمَضَانَ وَخَيْرُ الْأَعْمَالِ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ لَوَقْتِهَا

İbn-i Abbas’a sormuşlar:

“Günlerin hayırlısı hangisidir? Ayların hayırlısı hangisidir? Amellerin hayırlısı hangisidir?” diyerek...

Demiş ki:

“Günlerin hayırlısı cumadır.”

Cuma günü, en hayırlı gündür... Allah-u Teala onu Muhammed ümmetine vermiştir. Cuma gününün birçok şartları vardır: Sabahleyin gusledilir. Temiz elbise giyilir. Cumaya erken vakitte gidilir. Vaaz ve nasihat dinlenir. Cuma namazı kılınır. Cuma namazı kılındıktan sonra hasta ziyareti, dost ziyareti, ilim tahsil etme, vaaz ve nasihat dinleme yerleri gibi yerler ziyaret edilir.

—İş ne olacak?..

—Her gün işliyoruz, bitmiyor iş!.. O güne mahsus Cuma’nın bereketine bunlara riayet edilir. Gusledilir, temiz elbise giyilir. Mesela, işte giyilen bir elbiseyle kılınan namaz başkadır; o gün, hususi elbise giyerek Cumaya gelmiş, gusletmiş bir adamın namazı başkadır.

Namazdan sonra hastaları ziyaret etmek... Dostları ziyaret etmek... Efendim, bir de vaaz ve nasihat dinlemek... İkindiden sonra

vaaz ve nasihatler yapılıyor mesela, camilerde; onları dinlemek... Ben biliyorum iddiasını bırakmak lazım, benliği bırakmak lazım! Hepimiz muhtacız nasihate, hepimiz... Biliyorum diyerek nasihatlere gitmemek, cahillikten ibaret bir şeydir. Ama onu da beğenmiyoruz. Mesela, ona da çeşitli kulp takarız. “Adam, bu da adam mı?” diyerek... Bu da büyük bir hata... Bizim dinleyeceğimiz Allah’ın kelamıdır, Resul’ünün kelamıdır! E, o nasıl olursa olsun, ona karışma...

Cuma, günlerin hayırlısı... Onun için Cuma’ya erken vakitte gelmek, böyle Ramazan’da olmamak şartıyla kokulanmak lazım... Ramazan’da kokuyu pek hoş görmemişler. Ramazan’ın dışında güzel kokular sürünüp öyle geleceksin.

Misvak kullanmak... Bu bizim için çok acı bir şey olmuş. Hep alıyoruz bugün, diş fırçası. Herkesin elinde diş fırçası... Misvaklar da orada süs olarak duruyor. Kullanmak için değil de süs olarak... Yani, bizim misvağımız da var demek istiyoruz. Misvakla kılınan namazın, misvaksız kılınan namazdan 72 derece farkı vardır. 72 derece!.. Bekârın namazıyla evlinin namazında da 72 derece fark vardır.

Cuma, en güzel gündür. Cenab-ı Hak onu bize vermiş elhamdülillah. O günü iyi geçirmeye dikkat etmek lazım. Kötü yerlerden, günah yerlerden korunmak lazım.

“Ayların hayırlısı hangisi?..” demişler.

Demiş ki:

(*Ve hayrû's-şuhûr şehru ramadân*) “En hayırlı ay Ramazan ayıdır.” Ona da kimsenin bir şey diyeceği yok! Allah kusurlarımızı affetsin... Oruçlarımızı kabul buyursun!

Onun için, günah kitaplarında yazar ki: “Ramazan’da oruç yemek, büyük günahtır.” Gayet tabi, gizli olarak... Gizli olarak oruç yemek, günahların büyüklerindendir. Hasta olur başka... Hasta olmadığı hâlde, hatta hasta olduğu hâlde alenen, açıktan oruç bozmak daha da tehlikelidir. Hastaysan evinde ye... Sigarasını da ortalıkta içerek oruç bozmak, Müslümanlığa yakışmaz yani... Hatta insanlığa yakışmaz. Karşındaki Müslüman aç, oruçlu... Ona karşı sigarayı savurmak, onu tahkir etmek ve İslam’ı alaya almak demektir... Onun için durum çok vahimdir, çok acıdır.

Madem oruç tutmadın, hiç olmazsa o Allah’ın hayırlı kullarına hürmet et!.. Hatta

bizim küçüklük devirlerimizde, Hristiyanlar bile Ramazan’da, yediklerini Müslümanların yanında yemezlerdi. Hatta çocuklarını da ikaz eder, “Bu ay Ramazan ayı değil mi? Sen bilmiyor musun? Niçin sokakta alenen simit yedin; şunu yedin, bunu yedin? Bu aya hürmet et, bu ay Ramazan ayı!..” diyerek uyarırlardı.

Amellerin hayırlısı hangisi? Amel çok mühim... Zekât vermek amel, sadaka vermek amel, cami yaptırmak amel, köprü yaptırmak amel... Çok!.. Bunların hangisi hayırlı?

(Hayrû’l-a’mâl es-salâvatü’l-hams)

“Amellerin hayırlısı beş vakit namaz!..”

Niçin?

Bir adamın kapısının önünde su akıyor. Farz et ki sıcak bir su... Bizim memleketimizde de var. Beş vakit orada yıkanıyor. Onun pisliği kalır mı?.. Tabii ki kalmaz. Beş vakit namaz kılan adamın üstünde de bir şey kalmaz. Çünkü, Cenab-ı Hakk’ın huzuruna girerken Cenab-ı Hak günahlarla kabul etmiyor. Meleklerle diyor ki:

“Alın bunun günahlarını sırtından!”

Alıyorlar sırtından günahlarını...

“Çıkarken verelim mi ya Rabbi?” diyorlar.

“Aldığımı vermem ben!” diyor.

Onun için, beş vakit namazın getirisi çok. Abdest alırken bile ayrı bir ibadet... Allah hepimizi affetsin... İslam dininin bereketi hiçbir yerde yok. Amellerin hayırlısı, vaktinde kılınan beş vakit namazdır.

فَمَضَى عَلَى ذَلِكَ ثَلَاثَ أَيَّامٍ فَبَلَغَ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سُئِلَ عَنْ ذَلِكَ
فَأَجَابَ بِكَذَا

Bu söz Hazret-i Ali Efendimizin kulağına gitmiş, üç gün sonra... Demişler ki:

Bak İbn Abbas ne dedi; sen ne dersin buna?..

فَقَالَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَوْ سُئِلَ الْعُلَمَاءُ وَالْحُكَمَاءُ
وَالْفُقَهَاءُ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ لَمَا أَجَابُوا
بِمِثْلِ مَا أَجَابَ بِهِ ابْنُ عَبَّاسٍ إِلَّا أَنِّي أَقُولُ أَنَّ خَيْرُ
الْأَعْمَالِ مَا يَقْبَلُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْكَ وَخَيْرُ الشُّهُورِ
مَا تَتُوبُ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى تَوْبَةً نَصُوحًا وَخَيْرُ

الْأَيَّامَ مَا تَخْرُجُ فِيهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَى اللَّهِ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ

Hazret-i Ali Efendimiz de demiş ki:

Dünyanın doğusu ile batısı arasındaki âlimlere, fakihlere, hocalara sorsanız hepsinin dediği budur. Başka şey denmez buna ama ben derim ki:

1. (*Hayrû'l a'mâli mâ yakbela'llâhu teâlâ minke*) “Amellerin hayırlısı, Allah’ın senden kabul ettiği ameldir.”

Yaptığın amelleri Allah kabul etti mi bakalım senden... Riyakârlıkla mı yaptın, günahlarla mı yaptın? Allah’ın hoşuna gitmeyecek bir şekilde mi yaptın? Nasıl yaptın?.. Onun için demek ki Allahu Teâlâ’nın senden kabul ettiği ameldir hayırlı amel; çok güzel, çok da yerinde...

2. (*Hayrû's-şuhur mâ tetûbü fîhi ila'llâhi tevbeten nasûhâ*) “Ayların hayırlısı, hangi ayda tevbe-i nasûh ile tövbe edebildiyse, işte o aydır.”

Tevbe-i nasûh, içten bir tövbedir; bir daha yapmamak şartıyla, nedametle, pişmanlıkla... Nasıl oldu da ben bunu yaptım; tövbe ya Rabbi diyerek tevbe-i nasuh ile tövbe yaptığı ay, onun en hayırlı bir ayıdır. Allah hepimize hakiki

tövbeler nasip etsin.

Onun için Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'in sayısız yerinde, daima: "Rabbiniz Hazret-i Allah Celle ve Ala'ya istiğfar edin!" buyuruyor.

Hatta malum ya, biz namazda "*Esselâmu aleyküm ve rahmetullah*" dedikten sonra, bizim müezzin efendi "*Estağfirullaah... Estağfirullaah.*" diyor. Canım namaz kıldık ya! Günah işlemedik. Öyleyken yine bir istiğfara ne lüzum var?" diyeceği geliyor insanın... Fakat çok yerindeki biz bu namazı kıldık ama vücudumuz ayakta Allah'a dönüyor, ama gönlümüz Allah'a dönemiyor... Gönlümüz Allah'la olamıyor. Gönlün Allah'la meşgul olabilmesi büyük nasip... En büyük lütuf! Herkese nasip olmaz.

Onun için, her zaman için istiğfar etmek; hatta elimizden gelirse, her nefeste istiğfara devam etmek lazım!.. Allahu Teâla da istiğfarı emrediyor:

اِسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا

(istağfirû rabbeküm innehû kâne gaffâra)

[Rabbinizden bağışlanma dileyin; doğrusu o çok bağışlayandır.]

Asr Suresini okuyoruz ya, orada:

وَاسْتَغْفِرُهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

(*Vestağfırhü innehû kâne tevvâbâ*) [Ondan bağışlanma dile; o tövbeleri daima kabul edendir.] buyuruluyor.

Tevbe-i nasûh, uzun ders...

Günlerin hayırlısı hangisi?.. O buyurdu ki: “Günlerin hayırlısı Cumadır.” Şimdi Hazret-i Ali Efendimiz de diyor ki:

3. (*Hayrû'l-eyyâm*) “Günlerin hayırlısı, (*mâ tahrucü fîhi mine'd-dünyâ ilallâhi teâlâ mü'minen billâh*) o göç günü var ya, son nefes; o son nefeste iman ile göçebilme bahtına erişebilirsen en hayırlı gün, o gündür.”

Ondan herkes korkar. Peygamberler de korkmuş, evliyalar da korkmuş. Herkes korkmuş. Çünkü zor bir gün... Nasıl bir ölüm gelecek? Yıkıntı altında mı kalacaksın? Araba altında mı kalacaksın? Denize mi düşeceksin? Deprem mi olacak? Ne olacak? Allah muhafaza!

Dün bir baba geldi. Kayseri'ye gidiyormuş oğlu... Otobüs bir tankerle çarpışmış. Çocuğun belinden aşağısı tutmuyor. Ne kemiği kırıldıysa kırılmış. Doktorlar demişler ki: “Ameliyatla olmaz bu... Burası ameliyatla düzelmez!” Ağlaya ağlaya gelmiş babası... Ankara'dan geliyormuş.

E, evlat...

Allaaah... Çok böyle şeyler var, vukuatlar var. Allah hepimizin hakkında hayırlar nasip etsin inşallah... Görünür görünmez kazalardan muhafaza etsin!

Daima yalvarma ihtiyacındayız. Elimizde de bir şey yok, hep aciziz... Hepimiz aciziz, elimizde hiçbir iddiamız yok... Onun için, ‘Ya Rab!’ demekten, ‘Aman ya Rab!’ demekten başka hiçbir çaremiz yok!.. Allah hepimizi affetsin de bu dünyadan iman ile ahirete göçebilmek cümlemize nasip olsun!

İlmi çok olan bir adam var, Musa Aleyhis-selam devrinde... Gökte uçarmış. Talebelerini de uçururmuş. *İsm-i azam* denilen duaya sahip bir adam... O kadar bilgisine rağmen, en nihayet imansız gitti adam!.. Ki şeytan da öyle, şeytanın da çok bilgisi var. Meleklerle hocalık yapmış. Fakat bugün yine şeytandır, lanetlidir.

Onun için ne ilmine güven ne ameline güven; Allah’a güven yalnız!.. Allah’a sarıl, Allah’tan yardım iste! Allah hepimizi affetsin... Allah’ın yardımını üzerimize olsun... Sevdiği ve razı olduğu kimselerin arasına da kabul etsin inşallah!

Şuraya şair bir beyit yazmış:

قَالَ الشَّاعِرُ

أَمَا تَرَى كَيْفَ يُبْلِينَا الْجَدِيدَانِ وَنَحْنُ نَلْعَبُ
فِي سِرٍّ وَإِعْلَانٍ لَا تَرْكَنَنَّ إِلَى الدُّنْيَا وَنِعْمَتِهَا
فَإِنَّ أَوْطَانَهَا لَيْسَتْ بِأَوْطَانٍوَأَعْمَلُ لِنَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ
فَلَا تَغْرُرْكَ كَثْرَةُ أَصْحَابٍ وَإِخْوَانُ الْمَمَاتِ

(*Emâ terâ keyfe yübliyene'l-cedîdân*) “Şu gece gündüz gelip geçiyor ya... Bugün de geçti diyoruz ama temelden bir taş çürüyor. Vücut güç kaybediyor. (*Ve nahnü nel'abü fi sirrin ve i'lân*) Hâlbuki biz hep oyundayız, keyfimize hareket etmekteyiz, yaşamak derdindeyiz.”

Ezan okunuyor. Şurada bir tane daha var; onu da söyleyeyim yeterlidir... Cenab-ı Peygamber buyuruyor:

وَقِيلَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا فَقَّهَهُ فِي الدِّينِ
وَزَهَّدَهُ فِي الدُّنْيَا وَبَصَّرَهُ بِعُيُوبِ نَفْسِهِ

1. (*İzâ erâdallâhu bi-abdin hayran*) ibrete şayandır bu söz. Cenab-ı Hak bir kuluna hayır dilerse (*fekkahahû fi'd-dîn*) dinde onu en iyi bilen kılar... Mühendislik lazım, doktorluk

lazım; şu lazım, bu lazım... Hepsi lazım ama Allahu Teala hayır dilediği kimseyi, evvela dininde yetkin kılar. Ondan sonra ne olursan ol!.. Ama, dinini bilen ol!

Dün hastaneye gittim. Kapının üzerine yazmış iki satır yazı:

وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَ مِمَّا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

(*Ve men ehyâhâ fe-ke-ennemâ ahye'n-nâse cemîâ*) “Bir insanı kurtarmak, bütün insanları kurtarmak gibidir!” Kur'an'da bir ayet var; onu yazmışlar hastanenin kapısına... Yani, “Biz insanları kurtarıyoruz. Burada, bütün insanları kurtulmasına sebep gibi bir şeyiz.” demek istiyorlar. Ben de diyorum ki: İnsanı kurtarmak iyidir ama insanı asıl cehennemden kurtarmak lazım... Bu ceset nasıl olsa ölüme mahkum! Bu yüzden bunu, cehennemde yanmaktan kurtarmak esas iş... Müslümanlar da yanacak... Bizi de atacak Cenab-ı Hak cehenneme ama biz uykuda geçer gibi geçeceğiz. Öyle, gâvurların yandığı gibi yanmayacağız. Ebediyyen de yanmayacağız. İşte, bir ceza olarak, bir kapıdan girip bir kapıdan çıkacağız inşallah... Haberi-miz de olmayacak. Onun için dinini bilen, Allah'ın hayır dilediği insan olmak lazım... Onun

için evlatlarımızı dini bilen kimseler yapmak,
en büyük k r!

2. (Ve zehhedeh  fi'd-dünyâ) Dünyada da
onu zahid kılar. Dünyaya tamahk r kılmaz.

3. (Ve bassarah  bi-uy bi nefsih ) Ancak,
nefsinin ayıplarını görmekle meşgul olur. Hepi-
mizde kusur dolu... Kendi kusurlarımızı unutu-
yoruz, başkalarının kusurlarıyla meşgul oluyo-
ruz. En büyük ayıp da bu!

Allah hepimizi affetsin... Bizlere yardım
etsin... Sevdiki ve razı olduğu kullarının ara-
sına cümlemizi kabul etsin... Biz affa layık de-
ėiliz ama Allah affetmeye layık! Onun için, on-
dan biz daima af isteriz. Kusurumuzu affetsin
de inşallah, affına mazhar olan kullarının ara-
sına cümlemizi kabul etsin...

el-Fatiha!..

Mehmet Zahid KOTKU

01.08.1979 / 13 Ramazan 1399

İskenderpa a Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/
M nebbihat Dersleri'ne PDF olarak ulaşmak
için tıklayınız.](#)

SERVER
K RS 